

Motion till riksdagen 2005/06:Bo261

av Rosita Runegrund (kd)

Boendet i skärgården

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag om införande av ägarlägenheter i bostadshus.

Motivering

Regeringen har beslutat om en ändring i jordabalken, tredimensionell fastighetsindelning som trädde i kraft 1 januari 2004. I dagens läge går det inte att avgränsa fastigheter så att flera fastigheter läggs ovanpå varandra. Inte heller kan en fastighet avgränsas så att den, helt eller delvis, sträcker sig över eller under en annan fastighet. Den nya lagen innebär att för tredimensionella fastigheter ska samma regler gälla som för vanliga fastigheter. Det innebär att när den tredimensionella fastigheten har bildats kommer den att kunna köpas, säljas, lagfaras och intecknas på samma sätt som andra fastigheter. De tredimensionella fastigheterna karakteriseras av att de

- ska ha fastställda gränser såväl i sidled, höjddled som djupled,
- inte behöver omfatta någon del av markytan samt
- ska vara avsedda att rymma en anläggning eller en del av en anläggning av viss storlek och med vissa egenskaper.

Enligt denna lag skulle ett och samma hus kunna ha olika ägare till skilda våningsplan. Dock måste vissa särskilda villkor uppfyllas för att tredimensionella fastigheter skall kunna bildas. Exempelvis skall tredimensionella fastigheter för bostadsändamål endast kunna bildas om fastigheten är ägnad att rymma minst fem bostadslägenheter. Skärgårdsbefolkningen i Bohuslän hade hoppats att kunna förespråka denna lag för att dela upp stora fastigheter (t.ex. stora villor) i kanske två mindre fastigheter. Tanken var att den nya lagen skulle kunna innebära en lösning för äldre och ensamstående, vilka gärna skulle vilja bo kvar i sitt hus i skärgården men som kanske har begränsade resurser för att göra detta. Exempelvis skulle man, om inte denna begränsning fanns, kunna sälja halva huset (motsvarande), vilket borde vara attraktivt när

Fel! Okänt namn på

alternativa bostäder, t.ex. hyresrätter, saknas. Till och med om del av fastigheten säljs till fritidsboende bereder det möjlighet för bofasta att bo kvar samt för arvingar att lösa ut syskon.

Med den begränsning som lagen för tredimensionella fastigheter för bostadsändamål innehåller raderas de möjligheter som påvisas ovan. Därför är min mening att man tar bort villkoret på att fastigheten måste vara ägnad att rymma minst fem bostadslägenheter.

Förköpslagen som ingav hopp när den infördes har visat sig vara uddlös när det gäller att bevara åretruntboende i kommunen. Vid vissa tillfällen har fritidsboende, eller deltidboende som passar bättre i detta sammanhang, försökt att skriva sig på sin "fritidsbostad". Anledningen till detta har varit att man spenderar mer och mer tid i "fritidsbostaden" och då ansett det vara lämpligt att skriva och betala skatt i den kommunen. Dock har skattemyndigheten i flera fall inte tillåtit detta.

Ett slående exempel är följande från en kommun i Bohuslän, vilket tydligt visar på hur lagstiftningen kan motverka åretruntboende. En familj består av två personer, en pensionär och en icke-pensionär. Familjen har under åtskilliga år spenderat mycket av sin lediga tid i "fritidsbostaden". Efter det att den ena blivit pensionär har de bestämt sig för att bosätta sig permanent i den före detta "fritidsbostaden". Samtidigt vill familjen dock ha kvar sitt boende i Göteborg eftersom den som ännu icke är pensionär inte vill pendla till sitt arbete i Göteborg varje dag. Argumentet från skattemyndigheten är då att de inte får skriva sig i fritidskommunen eftersom man fortfarande har sin bostad kvar i Göteborg. Detta trots att paret i ett brev till skattemyndigheten argumenterat att det riktiga vore att skriva sig i fritidskommunen eftersom man spenderar större delen av sin tid där och att man redan under många år spenderat mycket av sin tid i denna kommun och anser det rimligt att också börja betala skatt till denna i stället för till Göteborgs stad.

Stockholm den 27 september 2005

Rosita Runegrund (kd)